

chi
lộc
ơninh
inh
hổ
hải
ng
lìm
ng
ho
ng
có
có
ái
gũhể
in
ài
iu
áp
nglà
ít
m
tếro
lư
la
n,
m
ối
ên
h
ác

xế

ng
hì
ng17
hư
ời

là khổ. Muốn thế, không gì hơn là hãy lắng nghe Đức Phật dạy về Khổ Đế, vì chỉ có Khổ Đế mới nói lên một cách tường tận, đầy đủ, chính xác về mọi nỗi khổ đau của cuộc đời. Thấy rõ được mọi nỗi khổ đau rồi, ta cần tìm hiểu vì đâu có khổ, nguyên nhân của khổ là đâu? Vì chỉ khi thấy được nguồn gốc của nó, mới có thể diệt trừ tận gốc nó được. Điều này, cũng không chỗ nào nói rõ ràng, phân tích rành mạch bằng Tập Đế. Nhưng thấy được mọi nỗi đau khổ của cuộc đời và nguồn gốc của nó, không phải để mà chán ngán, khóc lóc, rên siết. Nếu thế thì không có gì tiêu cực bị quan bằng. Một số dư luận tưởng lầm rằng Đạo Phật là yếm thế, bi quan là vì họ đã dừng lại ở hai phần đầu của Tứ Diệu Đế. Nhưng người Phật tử không dừng lại đó. Đã thấy khổ đau làm cho cuộc đời xấu xa, đen tối, thì chúng ta phải diệt trừ đau khổ. Hạnh phúc không đâu xa, hạnh phúc hiện ra sau khi đã diệt trừ được đau khổ. Đau khổ lùi chừng nào thì hạnh phúc đến chừng nấy, như bóng tối tan đi đến đâu thì ánh sáng thay vào đến đó. Muốn thấy ánh sáng của Niết Bàn thì phải thực hiện những lời dạy của Phật trong Diệt Đế.

Muốn thực hiện Niết Bàn thì phải có đủ phương tiện, những phương tiện này, Đức Phật đã cung cấp đầy đủ trong Đạo Đế.

Như thế, Đức Phật Thích Ca đã làm đầy đủ nhiệm vụ của kẻ dẫn đường cho chúng ta đi từ cõi đời đen tối đến quả vị A La Hán. Ngài đã đặt vào tay chúng ta một bản đồ chỉ rõ ràng về cuộc hành trình và ban cho chúng ta đầy đủ phương tiện cần thiết trong chuyến đi vĩ đại ấy. Chúng ta chỉ cần lên đường và tiến tới”.

Nói tóm lại, qua lăng kính Phật Giáo chúng ta đã thấy được cuộc đời là phù du, là ảo mộng, là bể khổ mênh mông. Vậy là người Phật tử ta phải sớm giác ngộ điều này, đừng để tham đắm vào bả vinh hoa phú quý, sắc đẹp, lợi danh. Đức Phật đã từ bi chỉ cho chúng ta con đường đưa đến sự giải thoát tự tại, vĩnh viễn thoát ly sanh tử luân hồi, hiện đời được an lạc, lúc lâm chung được vãng sanh Phật quốc. Thật không còn gì hạnh phúc cho bằng!!! Vậy, hỡi những ai đang còn chưa tỉnh mộng, xin hãy thức dậy và sớm hồi đầu, thời gian không còn bao lâu nữa, hãy mạnh dạn tiến lên, tiến lên, tiến thẳng đến bến bờ **Giác Ngộ!!**

“Yết đế, yết đế, ba la yết đế, ba la tăng yết đế, bồ đề tát bà ha!!!”

Tỳ-kheoni Thích Phước Thanh

ĐĂNG THẾ TÔN

Như vầng trăng sáng long lanh
Như ngày huyền nhiệm Dẫn Đảnh Phật Ngài
Nam Mô Thích Ca Như Lai
Mở đường Giải Thoát cứu đời trầm luân
Lâm Tỳ Ni, nắng trong ngàn
Ngát hoa Linh Thoại, xanh tầng Đa La
Nhớ Người tự giác, giác tha
Đại Bi cứu khổ Sa Bà chúng sinh
Tháng Tư mùa Lễ Dẫn Đảnh
Chúng con Phật Tử tâm thành dâng hương
Trầm hương tỏa ngát mười phương
Dưới đài sen lễ cúng dường Như Lai
Đấng Thế Tôn của muôn loài
Đại Trí, Đại Dũng cứu đời u mê
Chúng con dưới cội Bồ Đề
Muôn lòng thành khẩn hướng về Bốn Đứ
Con nghe trời đất bỗng như
Thịnh không vắng lặng Chân Như hòa hài
Bao nhiêu thế kỷ xa rồi
Mà huyền nhiệm bỗng sáng ngời phút giây
Mừng mùa Khánh Dẫn tràn đầy
Mừng mùa Khánh Dẫn mở ngày nắng trong
Thuyền Bát Nhã, nước xanh dòng
Mở trời Tịnh Độ, hòa đồng nhân sinh
Mừng Mùa Khánh Dẫn quang vinh
Bốn phương Tứ Chúng Kính Thành Dâng Hoa
Nam Mô Bốn Đứ Thích Ca
Mừng Mùa Khánh Dẫn Nở Hoa Ưu Đàm.

Tuệ Nga